

De richting van de Maartenskerkgemeente Doorn

We leven in een wereld die er alweer heel anders uitziet dan 10 jaar geleden. De samenleving verandert. Er wordt anders tegen de kerk aangekeken, anders over de kerk gesproken, in het onderwijs, in de politiek, in de media. Internet, apps en kerk-TV zijn gewoon geworden. Sociale media beïnvloeden onze mogelijkheden. Dit alles vraagt andere dingen van ons als gemeente: het biedt ons geweldige mogelijkheden en levert ook grote uitdagingen op. Ontwikkeling is trouwens van alle tijden. Wij staan, als mensen rondom Jezus, met ons geloof in God en onze verwachting van zijn rijk, midden in het leven en midden in de wereld. We worden steeds weer uitgedaagd, krijgen nieuwe kansen, om onze kostbare, vertrouwde boodschap te beleven, voor te leven en uit te dragen. Om de relevantie ervan te laten zien aan jongeren en ouderen, met steeds weer nieuwe persoonlijke en maatschappelijke actualiteit.

1. Velen van ons vertellen van hun behoefte aan **verdieping van het geloofsleven en aan voeding vanuit de Bijbel**. We willen meer “leren spreken” over persoonlijk geloof, onze ervaringen en vragen, onderling en in kringen. We willen de brug slaan tussen het verstaan van de Bijbel enerzijds en ons dagelijks leven anderzijds. Dat dagelijkse leven ziet er voor iedereen anders uit en we willen bewust omgaan met de verschillen in leven en in denken tussen de generaties: jong, oud en ertussenin, en daarin ieder “recht doen”. **Alle kerntaken zullen hierop inspelen**, maar met name geldt dit de eredienst, ontmoeten en verdiepen, en pastoraat. De verkondiging draagt hieraan bij door én gevoel én verstand aan te spreken. De liturgie voedt en ondersteunt onze geloofsbeleving in woord, gebed, viering, liederen, etc. Ontmoeten en verdiepen biedt niet alleen lering maar ook het betrekken van wat we leren op ons leven.
2. We willen de **onderlinge gemeenschap in leven en geloven versterken**, niet alleen in sociale zin maar ook inhoudelijk: zorg voor elkaar, pastoraat, voeding in het geloof en uitwisselen van persoonlijke geloofsvragen en ervaringen. Voor die gemeenschap is de **vaste ontmoetingsplek in een kring** onmisbaar. Je hoort bij de grotere gemeenschap, maar ook in een kleinere, intiemere gemeenschap. Min of meer vaste kringen zijn vitaal voor “*belonging*”. Te overwegen is kringen niet te ordenen naar wijk en buurt maar naar leeftijden/leeftijdsgroepen, belangstellingsgebieden. Naast het persoonlijke pastoraat kan dan ook het “groepspastoraat” vorm krijgen. De doordeweekse ontmoetingen in kringen, de thema’s in ontmoeting en verdieping en de erediensten zullen thematisch nog meer op elkaar aansluiten. Dan komt er **inhoudelijk verband in het hele palet van activiteiten**: vragen/aanleidingen, Bijbelse uitleg, verwerking, toepassing, uitwisseling. Voor dit alles zetten we (nu al, liefst nog meer) in op **creatief gebruik van de media**: de app, kerk-TV door de week

en wellicht nog meer. De **zondagse diensten zijn voor gemeenschappelijk vieren, leren, bidden, en loven**. Muzikale variëteit is geen doel op zichzelf maar de vraag is steeds op welke manier de opbouw en gemeenschap wordt gediend. Samenzang is een (nu heerlijk gemist) cruciaal onderdeel van de gemeenschappelijke beleving. We zullen daarnaast als gemeenschap het moeten leren doen met minder beschikbare tijd van de predikanten. Dat betekent op korte termijn een noodzakelijk **leertraject in “zelfredzaamheid”, voor alle geledingen**: gemeente, KR, kerngroepen en predikanten. Deze “transitie” is integraal onderdeel van de plannen van kerkenraad en kerngroepen.⁴

3. De **kerk op het kruispunt**: wij investeren verder in de relatie met ons dorp, we staan op het kruispunt, het centrum van de burgergemeenschap. En we investeren verder in de verbinding tussen geloof en samenleving. Ons *Leitmotiv* is steeds: **wat betekent het om christen te zijn**, persoonlijk en als gemeenschap van Christus, te midden van de mensen om ons heen en verder weg en hun noden. Dat zal zich uiten **in daden én in woorden**. Voorbeelden zijn onze bijdragen aan schuldhulpmaatje, de voedselbank, vakanties voor kinderen en ouderen. Ook willen we sterker worden in het mobiliseren van onze gemeenschap om te werken aan vrede, heelheid van de schepping en gerechtigheid. Voorbeelden daarvan zijn de Groene Kerk, Kerk & Wereld, Kerk en Israël, de Vredesweek, de Wereldvluchtelingendag. We kunnen daarnaast nog sterker worden in het **samenwerken met andere geloofsgemeenschappen**: met de PKN in andere dorpen, maar zeker ook met de andere kerken in Doorn. We hoeven niet alles zelf uit te vinden. Dat samenwerken gebeurt nu al in O&V, en incidenteel met de Martinuskerk en de Raad van Kerken. Maar dat kan meer structureel. Zo gaan we bovendien doelmatiger om met onze schaarse tijd. We zullen, ten slotte, de verbinding met ons dorp ook versterken door de relatie met de plaatselijke scholen te verstevigen en de kerk te openen voor bijv. muziek en lezingen. Dat laatste doen we al maar kan intensiever en planmatiger.

⁴ De opdracht om deze transitie te begeleiden en te voeden ligt bij de nieuwe predikant, en is de kernopdracht voor de tijdelijke ophoging van de formatie van de nieuwe predikant van 0,4 tot 0,6. Anders gezegd: die extra dag in de week -voor twee jaar- is bedoeld om dat leerproces te ondersteunen. Het is echter niet ‘een delegeren aan de predikant’, maar een collectief leerproces dat “planmatig” moet worden aangepakt en dat bovendien na het verstrijken van de twee jaar nog wel aandacht van de hele gemeente zal behoeven.

